

Arrest

nr. 308 757 van 25 juni 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 26 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 december 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 mei 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) X.

1.2. Verzoekster dient op 2 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoekster wordt op 5 oktober 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 27 december 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Darod-clan, subclan Dhulbahante. U bent geboren op 1 januari 1998 in Jana Cabdalle, gelegen in het district Afmadow in de provincie Lower Juba in Somalië, waar u tot aan uw vertrek uit Somalië verbleef.

Uw moeder kwam in 1998 te overlijden tijdens haar bevalling. Uw vader, die op de landbouwvelden werkte, is in 2005 een natuurlijke dood gestorven. U groeide uiteindelijk op bij de vrouw van uw vader, H.K.I. genaamd. Zij baatte een theehuis uit in Jana Cabdalle. Na de dood van uw vader tot aan uw vertrek uit Somalië hielp u H. in haar theehuis. U werd sinds jonge leeftijd mishandeld door H.. Op een dag werd u door A., de zoon van de broer van H. verkracht. De daaropvolgende dag onderging u onder druk van uw stiefmoeder een herinfibulatie. Na verloop van tijd werd duidelijk dat u zwanger was. U werd vervolgens in 2016 gedwongen uitgehuwelijkt aan A.. Enige tijd later beviel u van een tweeling. Enkele maanden na de geboorte van R. en A. sloot A. zich aan bij de terreurorganisatie Al-Shabaab. Gedurende uw huwelijk werd u regelmatig mishandeld door uw man. Op een dag toonde A. u een video waarop mensen werden onthoofd en/of hun handen werden afgehakt. Hij dreigde u hetzelfde aan te doen wanneer u iemand zou vertellen over de manier waarop hij u behandelde. Drie tot vier maanden voor uw vertrek uit Somalië vluchtte u uiteindelijk naar uw tante aan moederszijde in Kismayo. Twee dagen later werd u door A. en uw stiefmoeder teruggebracht naar Jana Cabdalle. Daaropvolgend werd uw been vastgeketend. Op een dag werd u ziek, waarop uw ketting werd verwijderd. U werd gedurende deze periode misbruikt door A.. Uw tante wist uiteindelijk via een chauffeur een boodschap tot bij u te krijgen. U diende aan de weg richting Kismayo te gaan staan. U werd ongeveer eind 2019 aan deze weg opgepikt door een chauffeur en vervolgens meegenomen naar uw tante aan moederszijde. Twee dagen later werd u door uw tante naar Turkije gestuurd. Uw tante werd enige tijd later gedood door A..

Begin 2020 vertrok u vanuit Somalië per vliegtuig naar Turkije. In Turkije leerde u A.L.M. A. kennen. In Istanbul zijn jullie vervolgens religieus getrouwd. Daaropvolgend reisden jullie samen naar Griekenland, waar jullie ongeveer acht maanden samen hebben gewoond. Uw man keerde uiteindelijk terug naar Somalië. U reisde vervolgens via een voor u onbekend land tot in België. U kwam op 1 augustus 2021 aan in België, alwaar u op 3 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Op 17 december 2021 bent u in België bevallen van uw zoon S.. Uw echtgenoot wilde later geen contact meer met u en wilde uw zoon niet erkennen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een psychologisch attest van klinisch psycholoog F.N., een medisch attest aangaande vrouwelijke genitale verminking van dokter K., een medisch attest aangaande opgelopen verwondingen van dokter B., een medisch verslag over uw consultatie bij de dienst neurologie, een medisch verslag van uw consultatie bij de dienst endocrinologie en meerdere documenten aangaande uw zwangerschap. Daarnaast bezorgde u het CGVS op 25 oktober 2023 een correctie als reactie op de notities van uw persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Bij het CGVS legt u een psychologisch attest van klinisch psycholoog F.N. van 25 september 2023 neer. Hieruit blijkt dat u symptomen vertoont als herhaaldelijke herbeleving van een traumatische situatie, een sombere stemming, slaapproblemen, angstgevoelens, geheugenproblemen en momenten van dissociatie. Het psychologisch attest stelt dat deze symptomen consistent zijn met een posttraumatische stressstoornis. Daarnaast legt u een medisch verslag van uw consultatie bij de dienst neurologie neer van 13 februari 2023 door dokter T.. De dokter stelt hierin dat er geen aanwijzingen zijn voor een organische oorzaak voor de geheugenstoornissen en verwijst naar emotionele elementen die hierbij vermoedelijk een rol spelen.

Er kan uit deze documenten echter niet worden afgeleid dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Er werd voorafgaand aan het onderhoud gevraagd of u in staat was om het onderhoud te laten doorgaan, waarop u bevestigend antwoordde (CGVS, p. 6). Verder werd er bij aanvang van het onderhoud aangegeven dat wanneer er enig probleem zou opduiken, u dit gerust mag signaleren waarna een pauze zou worden ingelast (CGVS, p. 6). Er werd op de momenten dat u het moeilijk had om over bepaalde gebeurtenissen te vertellen gevraagd of u wilde verdergaan of even pauzeren (CGVS, p. 20-21). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden en dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U stelde dat u

afkomstig bent uit het dorp Jana Cabdalle, in de provincie Lower Juba, in Zuid-Somalië en dat u de Somalische nationaliteit heeft (CGVS, p. 7-8). U vreest gedood te worden door A.U.H., een lid van de terreurorganisatie Al-Shabaab. U vreest eveneens dat uw zoon S. bij terugkeer naar Somalië zal worden gedood (CGVS, p. 23). Verder vreest u omwille van uw bevalling in België opnieuw vrouwelijke genitale verminking te ondergaan bij terugkeer naar Somalië, meer bepaald een herinfibulatie (CGVS, p. 6-7). Echter, zoals hieronder zal worden besproken, rijzen er ernstige twijfels bij uw beweerde Somalische herkomst.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS, p. 4), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit het dorp Jana Cabdalle in het district Afmadow gelegen in de provincie Lower Juba in Somalië.

Vooreerst merkt het CGVS op dat uw kennis over de Somalische seizoenen ontoereikend is voor iemand die haar hele leven heeft doorgebracht in Jana Cabdalle, een dorp gelegen in ruraal Somalië, waar u tevens uw stiefmoeder hielp in haar theehuis waar het cliënteel bestond uit landbouwers en veehouders uit omliggende dorpen (CGVS, p. 8-9). De karakteristieken van deze seizoenen zijn immers allesbepalend in het dagelijkse leven. Hoewel u de Somalische seizoenen met bijhorende karakteristieken wel nog weet op te sommen, slaagt u er niet in deze in de juiste volgorde te plaatsen. Wanneer er tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS wordt gepeild naar de volgorde van de Somalische seizoenen, stelt u de volgorde niet juist te kunnen zeggen. Gevraagd of u weet welk seizoen er begint wanneer hagaa eindigt, zegt u wel nog correct dat daarna het deyr-seizoen begint. Vervolgens zegt u verkeerdelijk dat gu het laatste seizoen is. Gepolst naar het jilaal-seizoen, stelt u dan weer dat het jilaalseizoen het laatste seizoen betreft. Gevraagd of u de volgorde kan geven van de Somalische seizoenen, zegt u van niet. U verklaart niet zomaar dingen te willen vertellen die u niet kent (CGVS, p. 10). Nogmaals gepeild welk seizoen er volgt op gu, schetst u volgende volgorde: gu, deyr, jilaal, hagaa (CGVS, p. 11). Deze volgorde van de Somalische seizoenen is echter onjuist. De volgorde van de seizoenen is namelijk als volgt: jilaal, gu, hagaa, deyr (zie administratief dossier). Het is eenvoudigweg niet aannemelijk dat u als levenslang inwoner van Jana Cabdalle, een dorp in ruraal Somalië waar u tevens in contact kwam met landbouwers en veehouders, niet in staat zou zijn de volgorde van de seizoenen correct weer te geven. Er mag verwacht worden dat u in staat bent om correcte verklaringen af te leggen over alle seizoenen van Somalië, quod non. Uw onjuiste verklaringen over de Somalische seizoenen doen ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw afkomst uit een dorp gelegen in ruraal Somalië.

Ook legt u onjuiste verklaringen af aangaande de zaai- en oogstseizoenen van de in uw regio geteelde gewassen. Zo stelt u dat de mensen in Jana Cabdalle onder meer in de landbouw werkzaam zijn. Gevraagd welke gewassen er voornamelijk werden geteeld door de landbouwers, somt u sesam, maïs en sorghum op. Gevraagd naar de periode waarin sesam wordt geteeld, verwijst u naar het gu- en deyr-seizoen (CGVS, p. 18). Volgens de informatie ter beschikking van het CGVS kan sesam zowel in hagaa, deyr en jilaal worden geteeld. Enkel in het gu-seizoen wordt sesam normaliter niet geteeld (zie administratief dossier). Het is opmerkelijk dat u als levenslang inwoner van Jana Cabdalle, een dorp in ruraal Somalië, niet op de hoogte blijkt te zijn over de zaai- en oogstseizoenen van sesam. Zeker gezien uw vader in het verleden op de

landbouvvelden werkte, uw oom aan stiefmoederszijde landbouwer was en u regelmatig in het theehuis van uw stiefmoeder te vinden was waar het cliënteel uit landbouwers en veehouders bestaat (CGVS, p. 8-9 en 12). Uw onjuiste verklaringen over de zaai- en oogstseizoenen van sesam doen dan ook verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Jana Cabdalle, een dorp gelegen in ruraal Somalië.

Voorts zou men van iemand die haar hele leven in Jana Cabdalle heeft gewoond mogen verwachten op de hoogte te zijn van de voorbije natuurrampen die de regio teisterden. Wanneer u wordt gevraagd of u periodes van droogte heeft meegemaakt, verwijst u enkel naar de droogtes die in 2011 en 2014 hebben plaatsgevonden. Gevraagd of u sinds 2014 nog andere droogtes heeft meegemaakt, antwoordt u vaagweg dat er in Somalië verschillende droogtes plaatshebben, maar u enkel de ergste droogtes aanhaalt die u heeft meegemaakt. Gevraagd of er naast deze droogtes nog andere droogtes zijn geweest die u zich herinnert, antwoordt u van niet. Gevraagd of de droogte van 2014 de laatste droogte is die u heeft meegemaakt, antwoordt u bevestigend (CGVS, p. 19). U weet zodus enkel aan de droogte van 2011 en de droogte van 2014 te refereren. U blijkt echter geheel onwetend over de ernstige droogte van 2016 – 2017. Uit bronnen waarover het CGVS beschikt, blijkt namelijk dat de droogte van 2016 – 2017 hard toesloeg in grote delen van Somalië, waaronder ook in uw regio Lower Juba en uw district Afmadow. De droogtemonitor van de Verenigde Naties – Faoswalim – gebruikt dan weer de termen 'streng' en 'extreem' om te verwijzen naar de periode van mei 2016 tot en met juli 2017 en van oktober 2017 tot en met februari 2018 in uw district Afmadow, wat betekent dat het grootste deel van de gewassen in de landbouw verloren gaat, er een prangend tekort is aan water en er sprake is van aanzienlijke migratie omwille van het vee. Diezelfde droogtemonitor toont aan dat dit de meest ernstige droogte was van de laatste jaren voor uw vertrek uit Somalië (zie administratief dossier). Ondanks het gegeven dat u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS meermaals de kans werd geboden om alle droogtes op te sommen die u heeft meegemaakt, bleek u niet in staat de droogte van 2016 – 2017, tevens de meest recente droogte voor uw vertrek uit Somalië, op te werpen. Deze vaststelling ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw herkomst uit het dorp Jana Cabdalle, gelegen in het district Afmadow.

Bovendien zijn uw verklaringen over de droogte van 2014 te weinig doorleefd en onvoldoende accuraat om te beweren dat u toentertijd in het dorp Jana Cabdalle verbleef. Zo verklaart u dat u in mei 2014 een droogte heeft meegemaakt. Gevraagd hoe u deze droogte heeft ervaren, antwoordt u vaagweg dat het een erge droogte was, mensen geen voedsel hadden en de mensen hun voeten gezwollen waren. Verder zegt u dat mensen omwille van honger soms niet konden opstaan. U stelt nog dat jullie veel honger hadden en jullie niets hadden om te eten. Gevraagd hoe uw familie de droogte wist door te komen, zegt u dat jullie geen landbouvvelden hadden en de mensen die wel landbouvvelden hadden hun reserves konden opeten. U verklaart dat rijkere mensen geld inzamelden voor de mensen die niets hadden. Nogmaals gevraagd hoe uw familie de droogte wist te overleven, zegt u vaagweg dat jullie aten wat jullie hadden gekregen. Gevraagd van wie jullie dingen kregen, verklaart u opnieuw vaagweg dat de Somalische mensen die het goed hebben geld hebben ingezameld voor de mensen die niets hebben (CGVS, p. 19). Uw verklaringen over uw persoonlijke ervaringen tijdens deze droogte zijn uiterst summier en weinigzeggend voor een persoon die toentertijd ongeveer 16 jaar was. Dat u amper kan uitweiden over de manier waarop uw familie deze droogte wist te overleven en hierbij enkel gebruikt lijkt te kunnen maken van algemeenheden, geeft dan ook een weinig doorleefde indruk. Daarenboven vallen uw verklaringen over de levensomstandigheden in 2014 moeilijk te rijmen met de informatie ter beschikking van het CGVS over deze droogteperiode. Daaruit blijkt namelijk dat er in 2014 nauwelijks sprake was van ernstige gevolgen wegens droog weer (zie administratief dossier). Uw verklaringen met betrekking tot de droogte van 2014 tasten de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Jana Cabdalle, een dorp gelegen in het district Afmadow, dan ook verder aan.

Daarnaast stelt het CGVS vast dat uw kennis over de politieke situatie en incidenten in uw regio ontoereikend is voor iemand die er beweert haar hele leven tot aan haar vertrek te hebben doorgebracht (CGVS, p. 8). U blijkt namelijk onwetend over voorbije luchtaanvallen die in uw regio hebben plaatsgehad, alsook over verschillende machtswissels in uw dorp.

U tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd of er ooit luchtaanvallen op of rondom uw dorp zijn geweest, antwoordt u van niet. Vervolgens zegt u dat het grootste gevecht in 2008 heeft plaatsgevonden (CGVS, p. 8). Gevraagd of er ooit bommen op uw dorp zijn afgevuurd, antwoordt u zich enkel te kunnen herinneren dat Al-Shabaab een bom in een boom heeft geplaatst. U gevraagd of er ooit aanvallen op uw dorp hebben plaatsgevonden door middel van een vliegtuig, antwoordt u van niet (CGVS, p. 18). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt nochtans dat er in de jaren voor uw vertrek uit Jana Cabdalle verschillende luchtaanvallen hebben plaatsgevonden nabij uw dorp. Daarbij zouden zowel leden van de terreurorganisatie Al-Shabaab, als Somalische burgers het leven hebben gelaten (zie administratief dossier). Wanneer u wordt gezegd dat er volgens informatie ter beschikking van het CGVS wel degelijk luchtaanvallen hebben plaatsgevonden nabij uw dorp, blijft u echter volhouden dat er geen luchtaanvallen zijn geweest nabij Jana Cabdalle (CGVS, p. 18). Uw onwetendheid betreffende voorbije luchtaanvallen nabij Jana Cabdalle ondergraaft de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden herkomst.

Tenslotte is uw kennis over de voorbije machtswissels in het dorp Jana Cabdalle te beperkt voor iemand die er beweert haar hele leven te hebben doorgebracht. U stelt tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS namelijk dat Al-Shabaab sinds 2008 de macht in handen had in Jana Cabdalle. Gevraagd of Al-Shabaab sinds 2008 ooit de macht heeft verloren, zegt u dat zij de macht nooit voor een lange periode hebben verloren. U verklaart dat de regering soms voor enkele uren naar uw dorp kwam, waarop de leden van Al-Shabaab het dorp dan ook verlieten. De leden van Al-Shabaab komen pas terug naar het dorp wanneer de overheid het dorp heeft verlaten. Gevraagd of Al-Shabaab in de jaren voor uw vertrek voor een langere periode de controle over uw dorp heeft kwijtgespeeld, verwijst u naar een periode in 2008. U stelt echter niet te weten of er net voor uw vertrek zo'n periode heeft plaatsgevonden. Gevraagd of u zich herinnert of Al-Shabaab sinds 2008 voor een langere periode de macht in uw dorp is kwijtgespeeld, dient u het antwoord schuldig te blijven. U zegt enkel dingen te willen vertellen over zaken die u zich herinnert of die u heeft gezien. Gevraagd of u zich nog andere incidenten of conflicten in Jana Cabdalle herinnert tussen de overheid en Al-Shabaab, haalt u vaagweg een incident aan waarbij Kenianen veehoeders hebben gedood (CGVS, p. 15). Later tijdens hetzelfde persoonlijk onderhoud bij het CGVS stelt u dat de overheid in alle grote steden, zoals Afmadow en Kismayo, de macht in handen heeft. Verder zegt u dat de kleine dorpen in handen van Al-Shabaab zijn, behalve wanneer de regering doorheen deze dorpen passeert. Gevraagd of de regering ooit langer de macht heeft gehad over bepaalde dorpen, dus niet enkel wanneer ze passeren, verklaart u dat de regering in 2008 één maand in die dorpen aan de macht is geweest. Gevraagd of zij sindsdien geen enkel dorp meer hebben veroverd, antwoordt u van niet (CGVS, p. 16). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt hebben er sinds 2008 verscheidene machtswissels plaatsgevonden in Jana Cabdalle. Eind 2016 zou de terreurorganisatie Al-Shabaab het dorp Jana Cabdalle bijvoorbeeld hebben verlaten, waarop de troepen van Jubaland uw dorp hebben ingenomen. De troepen van Jubaland verlieten enkele maanden later Jana Cabdalle, waarop de leden van Al-Shabaab op hun beurt de controle over Jana Cabdalle weer overnamen (zie administratief dossier). Dat u over deze of andere machtsovernames niet op de hoogte blijft te zijn, doet finaal afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst uit het dorp Jana Cabdalle.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het dorp Jana Cabdalle in het district Afmadow gelegen in de regio Lower Juba. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recente regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Jana Cabdalle heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

U stelt in geval van terugkeer naar Somalië te vrezen dat u gestenigd zal worden omwille van het feit dat u in België een kind kreeg en dit kind als bastaardkind zal worden beschouwd, alsook dat dit kind gediscrimineerd en gedood zal worden (CGVS, p. 23). Allereerst kan niet zomaar aangenomen worden dat uw zoon als een buitenhuwelijks kind zal worden beschouwd. U stelt immers dat uw kind tijdens uw religieus huwelijk werd verwekt (CGVS, p. 11). Daarnaast dient er op gewezen dat u het CGVS geen zicht biedt op uw werkelijke herkomst. Er werd immers geoordeeld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw herkomst uit Jana Cabdalle en bijgevolg evenmin aan de door u ingeroepen asielmotieven. Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over uw ex-man Aydid Ugaas Hassan, de persoon die volgens uw verklaringen u zou doden (CGVS, p. 23). Gelet op het feit dat u geen zicht biedt op uw werkelijke streek van herkomst en bijgevolg op uw familiale situatie aldaar, kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw verklaring dat u in geval van terugkeer problemen zou krijgen omwille van uw zoon die hier in België geboren werd. Daarbij dient opgemerkt dat u geen concrete aanwijzingen voorlegt voor het feit dat u gestenigd zou worden of dat uw zoon zou worden gediscrimineerd of gedood, buiten de algemene bewering dat het daar verboden is (CGVS, p. 23).

U legt in kader van uw verzoek om internationale bescherming een medisch attest betreffende vrouwelijke genitale verminking door dokter K. van 26 november 2021 neer. Hieruit blijkt dat u vrouwelijke genitale verminking type 3 onderging en gedefibuleerd werd. Gevraagd naar uw vrees bij terugkeer naar Somalië, uitte u de vrees tot herinfibulatie. U stelt dat iedere vrouw in Somalië een herinfibulatie ondergaat na de bevalling. Aangezien u in België bevallen bent, vreest u bij terugkeer naar Somalië een herinfibulatie te ondergaan (CGVS, p. 6-7). Gevraagd waarom u denkt dat u nogmaals vrouwelijke genitale verminking zou ondergaan, stelt u al twee keer vrouwelijke genitale verminking te hebben ondergaan (CGVS, p. 6). Hierbij dient te worden opgemerkt dat u volgens uw verklaringen een tweede keer vrouwelijke genitale verminking onderging om andere redenen dan dat u bevallen was. Bovendien maakt u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS geen gewag van vrouwelijke genitale verminking na de bevalling van uw tweeling. U stelt namelijk tweemaal vrouwelijke genitale verminking te hebben ondergaan in Somalië, waarbij de tweede keer

dateert van voor uw bevalling (CGVS, p. 7 en 20). Daarnaast blijkt uit informatie ter beschikking van het CGVS dat herinfibulatie na een bevalling in Somalië niet systematisch of automatisch wordt toegepast en wordt het in het algemeen ook niet onder dwang of druk uitgevoerd, maar is het de keuze van de vrouw zelf om hier al dan niet toe over te gaan (zie administratief dossier). U beperkt zich aldus tot een louter aanhalen van een hypothetische vrees voor vervolging, wat niet volstaat om te besluiten dat deze vrees reëel is. Deze vrees moet u in concreto aannemelijk maken, wat u niet doet. Hierbij komt dat uw voorgehouden regio van herkomst niet geloofwaardig wordt bevonden, waardoor u zelf het onderzoek onmogelijk maakt naar uw vrees voor herinfibulatie.

Verder legt u een medisch attest aangaande opgelopen verwondingen van 11 augustus 2022 door dokter B. neer. Dit attest bevat een overzicht van de fysieke letsels die u in het verleden heeft opgelopen. Dit attest kan de door u voorgehouden herkomst uit Jana Cabdalle echter geenszins staven. Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarin deze werden opgelopen. Dit medisch attest volstaat dus niet om uw herkomst en de door u aangehaalde problemen in uw land van herkomst te staven.

Het medisch verslag van uw consultatie bij de dienst neurologie van 14 februari 2023 door dokter T., alsook het medisch verslag van uw consultatie bij de dienst endocrinologie van 22 augustus 2021 door dokter B. kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen, daar deze de door u beweerde regio van herkomst evenmin kunnen staven. Ditzelfde geldt eveneens voor het door u neergelegde psychologisch attest van 25 september 2023 door klinisch psycholoog F.N..

Wat betreft uw documenten aangaande uw zwangerschap, waaronder de medische documenten betreffende uw bloedglucosewaarden, de echo's van tijdens uw zwangerschap en een boekje voor aanstaande moeders, merkt het CGVS op dat deze evenmin in staat zijn de door u voorgehouden herkomst uit Jana Cabdalle te staven.

Wat de correcties betreft die u bezorgde op 25 oktober 2023 als reactie op de notities van het persoonlijk onderhoud, wordt opgemerkt dat deze niets veranderen aan bovenstaande beslissing. Het betreft immers een postfactum correctie van een jaartal. Deze aanpassing wijzigt de eerder gedane vaststellingen echter niet. Het feit dat u na het persoonlijk onderhoud bovendien verklaringen schrapte en aanpast, verandert niets aan het gegeven dat de notities van dit persoonlijk onderhoud een getrouwe weergave zijn van uw verklaringen zoals u ze toen afgelegd hebt. Hierbij is het belangrijk te benadrukken dat het CGVS de deontologische plicht heeft om de verklaringen van een verzoeker om internationale bescherming letterlijk en volledig te noteren.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS van 5 oktober 2023 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit en de landen en plaatsen van eerder verblijf (CGVS, p. 4). U werd in de loop van

het persoonlijk onderhoud geconfronteerd met het gegeven dat u aan het begin van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk werd gevraagd een goed zicht op uw werkelijke herkomstregio te bieden en de protection officer dit op dat moment niet had. Verder werd u gevraagd of u effectief afkomstig bent uit Jana Cabdalle (CGVS, p. 18). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (ibid.).

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS gezegd dat u aan het begin van het persoonlijk onderhoud werd gevraagd een goed zicht op uw werkelijke regio van herkomst te bieden en de protection officer dit op dat moment niet had. Vervolgens werd u erop gewezen dat er volgens de informatie ter beschikking van het CGVS wel degelijk luchtaanvallen hebben plaatsgevonden nabij uw dorp. Wanneer u werd gevraagd of u bij uw verklaringen afkomstig te zijn uit Jana Cabdalle blijft, stelt u dat er bij jullie geen luchtaanvallen zijn geweest (CGVS, p. 18).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw verhaal toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De informatie waarnaar verwezen wordt in deze beslissing, werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoekster voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48 tot en met 48/6 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Zij verstrekt volgende toelichting bij haar middel:

“1. De verzoekende partij betwist het besluit van de verwerende partij in de bestreden beslissing. Er wordt namelijk gesteld dat uit het geheel van vaststellingen zou blijken dat in hoofdte van de verzoekende partij er geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van

subsidiare bescherming, kan worden vastgesteld. De verzoekende partij bepleit echter dat dit besluit niet berust op een zorgvuldig onderzoek door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

2. De verzoekende partij wijst er vooreerst op dat de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoekende partij afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat hem bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: "a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven; b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd."

3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiare beschermingsstatus geweigerd omdat zij niet heeft voldaan aan de op haar rustende plicht tot medewerking. Er kon, volgens de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, geen geloof worden gehecht aan haar Somalische nationaliteit, zodat er geen geloof kan worden gehecht aan haar asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is en zij evenmin aannemelijk maakt dat zij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt. Verzoekster betwist dit oordeel van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

4. Door de verzoekende partij wordt vooreerst opgemerkt dat van een verzoekster om internationale bescherming redelijkerwijze mag verwacht worden dat zij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoekster heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar verzoek om internationale bescherming en het is aan haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekster dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van verzoekster worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. Daarbij moet steeds worden rekening gehouden met de individuele mogelijkheden van een verzoeker om internationale bescherming. Dit vereist, vervolgens, dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op basis van de verkregen informatie een zorgvuldige beoordeling maakt van de gegevens die door verzoekster werden overgemaakt. Deze beoordeling behoort tot het takenpakket van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. In wat hieronder blijkt, kan worden vastgesteld dat deze beoordeling onzorgvuldig is gebeurd. Hierdoor werd ten onrechte vastgesteld dat verzoekster niet heeft voldaan aan de op haar rustende plicht tot medewerking m.b.t. haar Somalische nationaliteit en haar afkomst uit het dorp Jana Cabdalle in het district Afmadow in de provincie Lower Juba in Somalië.

5. De verzoekende partij herneemt dat elk dossier individueel moet worden beoordeeld (zie hierboven). Dit betekent dat ook moet rekening worden gehouden met de achtergrond van verzoekster in de beoordeling van de vraag of verzoekster heeft voldaan aan haar medewerkingsverplichting. Verzoekster wijst er vooreerst op dat zij kampt met ernstige symptomen (onder meer een herhaaldelijke herbeleving van een traumatische situatie, een sombere stemming, slaapproblemen, angstgevoelens, geheugenproblemen en momenten van dissociatie) die wijzen op een posttraumatische stressstoornis. De mentale problematiek speelt een belangrijke rol in de beantwoording van de vragen gelieerd aan Somalië, waar de oorsprong ligt van haar posttraumatische stressstoornis. Haar antwoorden worden hierdoor op directe wijze beïnvloed, temeer door de vastgestelde geheugenproblemen van verzoekster door haar klinisch psycholoog. Derhalve dient niet enkel rekening te worden gehouden met de psychische problematiek van verzoekster bij het voorzien van de nodige steunmaatregelen tijdens het persoonlijk onderhoud (zie ook verder hieronder), maar dient hiermee tevens rekening te worden gehouden bij de beoordeling van de gegeven antwoorden door verzoekster. Dit is niet het geval in de bestreden beslissing.

6. Verzoekster genoot daarnaast geen opleiding en diende sinds haar zeven jaar (na de dood van haar vader) te werken in een restaurant/café. Verzoekster werd geboren op 1 januari 1998 in Jana Cabdalle (gelegen in het district Afmadow in de provincie Lower Juba). Zij behoort tot de Darod-clan, subclan Dhulbahante. De moeder van verzoekster overleed in 1998 tijdens de bevalling. Haar vader, die op de landbouwvelden werkzaam was, overleed in 2005 aan een natuurlijke dood. Hierdoor groeide verzoekster op bij de vrouw van haar vader, H.K.I.. Zij had een klein restaurant/café in het dorp. Verzoekster deed daar de afwas en verzamelde ook takken voor het maken van vuur. Bovenvermelde achtergrond is dan ook essentieel om in overweging te nemen bij de beoordeling van de vraag of verzoekster voldaan heeft aan haar verplichting tot medewerking. Haar achtergrond werd daarentegen onvoldoende in rekening gebracht door de Commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

7. Verzoekster wordt ten onrechte afgerekend op het (vermeende) gebrek aan kennis dat zij heeft over Somalië. Verzoekster is echter niet dermate onwetend dat haar afkomst hierdoor ter discussie moet worden gesteld, indien haar persoonlijke achtergrond in rekening wordt gebracht. Zo heeft verzoekster weldegelijk kennis van de Somalische seizoenen. Zij wist onder meer deze seizoenen op te sommen met de bijhorende karakteristieken. De loutere verkeerde volgorde is niet doorslaggevend om deze kennis als ontoereikend te beschouwen, temeer omdat verzoekster zelf aangaf tijdens het persoonlijk onderhoud moeite te hebben met de chronologische volgorde van de seizoenen. Verzoekster probeerde zich dus niet te verschuilen achter leugens. Zij was open over de moeite die zij had om de seizoenen op een juiste wijze in volgorde te plaatsen. Zij was echter geenszins onwetend over de seizoenen zelf. Hiervoor heeft zij voldoende kennis, zoals is gebleken tijdens het persoonlijk onderhoud. Eenzelfde vaststelling kan worden gemaakt met betrekking tot haar verklaringen over de natuurrampen die de regio hebben geteisterd gedurende de periode dat zij daar verbleef. Verzoeker is bekend met de klimatologische omstandigheden in haar regio. Ze vermeldde de regelmatige droogtes die haar regio teisterden en hoe zij hiermee omgingen. Verzoekster gaf ook, binnen haar mogelijkheden, meer duiding over de veiligheidssituatie in haar regio en welke groeperingen de macht hadden. Dat haar kennis hierover beperkt is, ligt evenwel in lijn met haar persoonlijke voorgeschiedenis. Door het gebrek aan opleiding heeft verzoekster soms weinig zicht op details en kan zij moeilijk verbanden kan leggen, hetgeen ook blijkt ook de gegeven antwoorden door verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud. Daarenboven kan geenszins worden aangenomen dat de informatie waarop het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zich baseert feilloos is, bv. over de precieze plaatsen waar er luchtaanvallen zijn geweest of waar de droogte in de regio het hardst heeft toegeslagen de afgelopen jaren. De regio van herkomst van verzoekster is moeilijk toegankelijk, wat een weerslag heeft op de informatiedoorstroming van deze regio naar de buitenwereld (en dus ook het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen) toe. Het is daarom niet redelijk om de informatie waarop het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zonder voorbehoud als referentie te nemen, bv. wanneer werd gepolst naar aanvallen op het dorp van verzoekster (door verzoekster werd immers stellig gewezen op een bom geplaatst door Al-Shabaab in een boom maar niet naar luchtaanvallen) of de precieze gevolgen van de droogte in haar regio (door verzoekster werd immers uitgelegd wat de gevolgen waren van de droogte en hoe zij er toch in slaagden om voldoende voedsel te verkrijgen).

8. Verweerder beperkte zich ertoe om verzoekster vragen te stellen over de kennis die zij heeft over haar regio van herkomst. Verzoekster heeft het, zoals bleek tijdens het persoonlijk onderhoud, erg moeilijke met deze manier van ondervraging. Verweerder had dan ook, gelet op de beperkte opleiding van verzoekster en haar mentale problematiek, alternatieve methoden kunnen toepassen om na te gaan of verzoekster effectief afkomstig is uit het dorp Jana Cabdalla in het district Afmadow (gelegen in de regio Lower Juba). Verweerder had onder meer foto's kunnen tonen van de regio om na te gaan of verzoekster deze kende, waardoor verzoekster op een visuele manier informatie kon geven over haar regio van herkomst. Verweerder beperkt zich nu, ten onrechte, tot het stellen van kennisvragen aan verzoekster terwijl dit voor haar een erg moeilijke methode is. Verzoekster werd hierdoor erg onzeker tijdens het persoonlijk onderhoud, doordat zij niet steeds kon antwoorden op de gestelde vragen. Hierdoor begon verzoekster te twijfelen en raakte zij nog meer in de war.

9. Omwille van bovenvermelde redenen, is verzoekster het niet eens met de genomen beslissing door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en dient de bestreden beslissing te worden hervormd. Minstens dient er bijkomend onderzoek te worden gevoerd naar de (recente) regio van herkomst van verzoekster, gelet op de persoonlijke situatie waarin verzoekster zich thans bevindt. In ondergeschikte orde, wijst verzoekster er op dat naast de erkenning van de vluchtelingenstatus haar ook de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. Volgens verzoekster zijn er hiertoe voldoende zwaarwichtige gronden om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Somalië louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 Vreemdelingenwet. Verzoekster verwijst daarvoor naar de actuele gekende veiligheidssituatie in Somalië in combinatie met bovenvermelde situatie van verzoekster. De individuele situatie van verzoekster maakt haar bijzonder kwetsbaar. Daarnaast wijst verzoeker op zijn uiterst precarie situatie aan bij een terugkeer naar Somalië. Verzoekster benadrukte haar langdurig verblijf in België en de langdurige periode dat zij afwezig is gebleven uit Somalië, waardoor zij zich een levenswijze heeft eigen gemaakt die haaks staat op de situatie in Somalië. Verzoekster verliet Somalië begin 2020. Verzoeker is bovendien onvermogen en verblijft in België in een collectief opvangcentrum van Fedasil (te 9100 Sint-Niklaas, Grote Baan 111). Zij heeft ook geen huisvesting in Somalië. Verzoekster zal

hierdoor worden beschouwd als een “buitenstaander” bij een gedwongen terugkeer naar Somalië toe. De verzoekende partij vreest hierdoor bij een gedwongen terugkeer naar een voor haar vreemd land (Somalië) in een situatie te zullen terechtkomen van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze elementen werden door verweerder niet beoordeeld in de bestreden beslissing. De ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet heeft betrekking op “situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, pt. 32). Voormeld artikel stemt in wezen overeen met artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) hierover (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 28). Het EHRM hanteert een aantal algemene principes over de toepassing van artikel 3 van het EVRM in asielzaken (EHRM 26 augustus 2016, nr. 59166/12, J.K. e.a. v. Zweden, §§ 79-81). Zo stelt het Hof dat de gevreesde feiten ernstig en zwaarwichtig moeten zijn. Er moet een minimumniveau van ernst worden bereikt om binnen het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM te vallen. De beoordeling hiervan is relatief en hangt af van de omstandigheden van de zaak (EHRM 23 maart 2016, nr. 43611/11, F.G. e.a. v. Zweden, §§ 111-112). Gezien het absolute karakter ervan, is artikel 3 van het EVRM niet alleen van toepassing wanneer het gevaar uitgaat van nationale autoriteiten maar ook wanneer het uitgaat van personen of groepen van personen die niet behoren tot de nationale autoriteiten (EHRM 29 april 1997, nr. 24573/94, H.L.R. v. Frankrijk, §§ 43-44). Ook in dit laatste geval moet het risico reëel zijn en moet er worden aangetoond dat de nationale autoriteiten niet in staat zijn om het risico te voorkomen door passende bescherming te bieden (EHRM 26 augustus 2016, nr. 59166/12, J.K. e.a. v. Zweden, § 80). In het kader van artikel 3 van het EVRM, moeten de voorzienbare gevolgen van verwijdering van een persoon naar het land van bestemming worden onderzocht. Hier worden de persoonlijke omstandigheden van het betrokken individu in ogenschouw genomen alsmede de algemene omstandigheden en situatie in dat land. De loutere mogelijkheid van slechte behandelingen wegens een instabiele situatie in een land leidt op zich niet tot een inbreuk op artikel 3 van het EVRM. Verder heeft het Hof ook geoordeeld dat, wanneer de bronnen waarover het beschikt een algemene situatie beschrijven, de specifieke beweringen van een verzoekende partij moeten worden gestaafd door andere bewijselementen (EHRM 28 februari 2008, nr. 13229/03, Saadi v. Italië, §§ 130-131). De beoordeling of er sprake is van een reëel risico moet gebeuren op basis van alle relevante factoren die het risico op mishandeling kunnen verhogen. Waar individuele factoren afzonderlijk bekeken niet leiden tot het vaststellen van een reëel risico, kunnen deze individuele factoren wanneer ze cumulatief worden beoordeeld en overwogen in het licht van een situatie van algemeen geweld aanleiding geven tot het vaststellen van een reëel risico (EHRM 17 juli 2008, nr. 25904/07, NA v. Verenigd Koninkrijk, par. 130). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties waarmee een asielzoeker bij terugkeer kan worden geconfronteerd in welbepaalde omstandigheden kunnen oplopen tot een onmenselijke of vernederende behandeling. Wanneer precarie leefomstandigheden het gevolg zijn van gedragingen van actoren, zoals handelen of nalatigheid vanwege overheidsactoren of nietoverheidsactoren, dan kan een schending van artikel 3 van het EVRM evenwel enkel worden aangenomen wanneer er een zeker niveau van hardheid wordt bereikt, met name wanneer een reëel risico bestaat dat het betrokken individu bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, waarbij de eventuele kwetsbaarheid van de verzoeker voor slechte behandeling evenals het vooruitzicht op een verbetering van zijn situatie binnen een redelijke termijn relevante afwegingen uitmaken (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283). Omwille van bovenvermelde redenen, loopt de verzoekende partij weldegelijk dermate in het oog dat hij bij een terugkeer naar Somalië een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade”

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de

verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

3.4. Wat betreft de bijzondere steunmaatregelen kan in de bestreden beslissing als volgt worden gelezen: *“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Bij het CGVS legt u een psychologisch attest van klinisch psycholoog F.N. van 25 september 2023 neer. Hieruit blijkt dat u symptomen vertoont als herhaaldelijke herbeleving van een traumatische situatie, een sombere stemming, slaapproblemen, angstgevoelens, geheugenproblemen en momenten van dissociatie. Het psychologisch attest stelt dat deze symptomen consistent zijn met een posttraumatische stressstoornis. Daarnaast legt u een medisch verslag van uw consultatie bij de dienst neurologie neer van 13 februari 2023 door dokter T.. De dokter stelt hierin dat er geen aanwijzingen zijn voor een organische oorzaak voor de geheugenstoornissen en verwijst naar emotionele elementen die hierbij vermoedelijk een rol spelen. Er kan uit deze documenten echter niet worden afgeleid dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Er werd voorafgaand aan het onderhoud gevraagd of u in staat was om het onderhoud te laten doorgaan, waarop u bevestigend antwoordde (CGVS, p. 6). Verder werd er bij aanvang van het onderhoud aangegeven dat wanneer er enig probleem zou opduiken, u dit gerust mag signaleren waarna een pauze zou worden ingelast (CGVS, p. 6). Er werd op de momenten dat u het moeilijk had om over bepaalde gebeurtenissen te vertellen gevraagd of u wilde verdergaan of even pauzeren (CGVS, p. 20-21). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden en dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”*

Verzoekster toont niet aan dat de aan haar geboden steunmaatregelen niet afdoende waren, opdat zij volwaardig kon deelnemen aan de procedure om internationale bescherming. Er werd voor het persoonlijk onderhoud plaatsvond al aan verzoekster gevraagd, naar aanleiding van de vragenlijst inzake procedurele noden, of er omstandigheden waren die een impact zouden kunnen hebben op het verloop van het verzoek om internationale bescherming. Met uitzondering van de vermelding van haar zwangerschap, heeft verzoekster hier “neen” op geantwoord (zie AD, “Vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ”). Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de *protection officer* bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud heeft gevraagd of verzoekster zich in staat voelde om het gesprek te voeren. Er werden twee pauzes voorzien en de *protection officer* heeft meermaals aangegeven dat verzoekster bijkomende pauzes mocht vragen (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 20-21). Verzoekster heeft tevens op het einde van het persoonlijk onderhoud verklaard dat zij alles kon vertellen wat zij wilde (zie NPO, p. 23). De Raad merkt op dat nergens uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoekster op een gegeven moment blokkeerde of niet in staat was om op volwaardige wijze verder deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoekster er doorgaans in slaagde om coherente en concrete antwoorden te verschaffen, in het bijzonder wanneer haar gevraagd werd om haar vluchtrelaas uiteen te zetten. Verzoeksters advocaat werd op het einde van het persoonlijk onderhoud ook gevraagd of er nog opmerkingen waren, waarin hij inging op haar psychologische kwetsbaarheid en vroeg om rekening te houden met de attesten die gewag maken van geheugenproblemen, maar formuleerde geen opmerkingen over het verloop van het persoonlijk onderhoud als dusdanig (zie NPO, p. 23). Verzoekster maakt ook niet aannemelijk dat het stellen van kennisvragen in haar zaak een erg moeilijke methode was en dat de *protection officer* diende over te gaan tot alternatieve methodes, zoals het tonen van foto's. Uit het geheel van de stukken, blijkt genoegzaam dat verzoeksters rechten werden gerespecteerd en dat zij volwaardig kon deelnemen aan de procedure om internationale bescherming. Verzoekster brengt geen elementen aan, die toelaten hier anders over te denken.

4. De beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.1.1. Verzoekster slaagt er niet in haar herkomst aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat zij met haar betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Zij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twijfelen aan haar regio van herkomst, herhaalt haar verklaringen hierover en volhardt dat zij wel een toereikende kennis bezit over haar regio, rekening houdend met haar profiel.

4.1.2. Verzoekster heeft naar aanleiding van haar verzoek om internationale bescherming een attest neergelegd, ter attestering van haar psychologische problematiek. Verzoekster heeft, met name, een psychologisch attest van dd. 2 oktober 2023, evenals een verslag van een consultatie neurologie dd. 14 februari 2023 neergelegd. Uit een lezing van het neergelegde psychologisch attest blijkt dat verzoekster sinds 20 januari 2023 psychologisch begeleid wordt, waarbij er twaalf sessies hebben plaatsgevonden. Volgens de psycholoog heeft verzoekster symptomen van een posttraumatische stressstoornis waarbij ze last heeft van herhaaldelijke herbeleving van de traumatische situatie, een sombere stemming heeft, slaapproblemen

ervaart en angstgevoelens heeft. Verzoekster heeft geheugenproblemen en momenten van dissociatie. Uit het verslag van de dienst neurologie blijkt dat er geen aanwijzingen zijn voor een organische oorzaak van de subjectieve geheugenstoornissen, waarbij emotionele elementen vermoedelijk in de eerste plaats een rol spelen.

4.1.3. In deze benadrukt de Raad dat psychologen, psychiaters en artsen vaststellingen kunnen doen met betrekking tot de mentale gezondheid van een patiënt. De vaststelling van een psycholoog, psychiater of arts die een persoon behandelt voor problemen met zijn/haar geestelijke gezondheid, bevat een weergave van een bepaald ziektebeeld dat hij onderkent en van de mogelijke oorzaak ervan. Evenwel is een psycholoog, psychiater of arts bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten afhankelijk van hetgeen zijn patiënt hem verklaart. Rekening houdend met hun bevindingen kunnen psychologen, psychiaters en artsen daarbij weliswaar vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen psychische aandoening, maar zij kunnen nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waardoor de ingeroepen klachten ontstonden. Evenmin kan hieruit een exclusief causaal verband worden afgeleid. Een medisch attest geeft dan ook geen uitsluitsel over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld en volstaat op zich niet om het vluchtrelaas aannemelijk te maken. Zulke attesten kunnen bijgevolg niet als alleenstaand worden gezien binnen een beschermingsverzoek, maar maken deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Het gewicht dat hieraan wordt gegeven, moet worden bepaald binnen dit geheel. *In casu* stipt de Raad aan dat uit het voorgelegde attest niet zomaar kan worden afgeleid dat het vluchtrelaas op waarheid zou berusten, nu blijkt dat de behandelende psycholoog zich voor de gesuggereerde oorzaak van de problematiek louter en alleen baseert op de verklaringen van verzoekster en niet op een objectieve (medische) bron van informatie.

4.1.4. Gelet op wat voorafgaat, meent de Raad dat aan het neergelegde psychologisch attest, voor wat betreft de oorzaak van de psychologische problematiek, slechts een beperkte bewijskracht kan worden gegeven en dat dit stuk steeds moet worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen van verzoekster hierover. In deze benadrukt de Raad dat de commissaris-generaal beschikt over een eigen bevoegdheid, verantwoordelijkheid en bekwaamheid om de geloofwaardigheid van een vluchtrelaas te beoordelen.

4.1.5. Dat verzoekster psychologisch kwetsbaar is, wordt niet betwist. Dit kan echter niet volstaan om aan te tonen dat zij nood heeft aan internationale bescherming. Zoals uiteengezet, geeft het attest geen uitsluitsel over de specifieke oorzaak of context van verzoeksters problemen. Uit het attest kan geen objectief en exclusief causaal verband worden afgeleid tussen verzoeksters psychische problemen en de verklaarde vluchtmotieven. Er kan dan ook niet worden uitgesloten dat er (ook) andere oorzaken zijn voor haar psychische problemen.

4.1.6. Evenmin kan uit het bijgebrachte psychologisch attest worden afgeleid dat verzoekster omwille van haar psychische problemen in de absolute onmogelijkheid verkeerde om de door haar beleefde gebeurtenissen op een coherente en consistente wijze naar voren te brengen. Er kan uit dit attest niet worden afgeleid dat verzoeksters cognitieve vermogens en geheugenfuncties dermate zijn aangetast dat het voor de asielinstanties onmogelijk zou zijn om het verzoek om internationale bescherming op zijn geloofwaardigheid en gegrondheid te beoordelen. Er wordt weliswaar aangegeven dat verzoekster psychisch kwetsbaar is en symptomen van een posttraumatische stressstoornis vertoont, waaronder geheugenverlies. Zoals reeds gezegd, heeft de neuroloog hiervoor geen organische oorzaak weerhouden, waarbij emotionele elementen vermoedelijk in de eerste plaats een rol spelen. Dat er geen organische oorzaak voorhanden ligt, houdt niet zonder meer in dat de (emotionele) geheugenproblemen geen belemmering kunnen hebben gevormd in de procedure om internationale bescherming. Evenwel blijkt uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud niet dat verzoekster niet in staat was haar verhaal op zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Verzoekster kon het gesprek volgen, begreep de gestelde vragen – die voldoende eenvoudig waren – en kon hierop doorgaans concrete antwoorden formuleren, in het bijzonder omtrent haar eigen problemen. Er blijkt niet dat verzoekster niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van haar verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Verzoekster maakte tijdens haar persoonlijk onderhoud ook geen melding van een psychologische toestand, die haar ervan zou weerhouden volwaardige verklaringen af te leggen. In het licht van deze vaststellingen, kan de Raad niet vaststellen dat verzoeksters psychologische toestand, op het moment van het persoonlijk onderhoud, van een zodanige aard was, dat deze verhinderde dat verzoekster volwaardige verklaringen kon afleggen. Door in het verzoekschrift haar psychologische kwetsbaarheid te benadrukken, werpt verzoekster geen nieuw licht op deze beoordeling.

4.1.7. Wat betreft de overige medische attesten, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat: *“Verder legt u een medisch attest aangaande opgelopen verwondingen van 11 augustus 2022 door dokter B. neer. Dit attest bevat een overzicht van de fysieke letsels die u in het verleden heeft opgelopen. Dit attest kan de door u voorgehouden herkomst uit Jana Cabdalle echter geenszins staven. Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze*

feitelijke omstandigheden kan schetsen waarin deze werden opgelopen. Dit medisch attest volstaat dus niet om uw herkomst en de door u aangehaalde problemen in uw land van herkomst te staven. Het medisch verslag van uw consultatie bij de dienst neurologie van 14 februari 2023 door dokter T., alsook het medisch verslag van uw consultatie bij de dienst endocrinologie van 22 augustus 2021 door dokter B. kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen, daar deze de door u beweerde regio van herkomst evenmin kunnen staven. Ditzelfde geldt eveneens voor het door u neergelegde psychologisch attest van 25 september 2023 door klinisch psycholoog F.N.. Wat betreft uw documenten aangaande uw zwangerschap, waaronder de medische documenten betreffende uw bloedglucosewaarden, de echo's van tijdens uw zwangerschap en een boekje voor aanstaande moeders, merkt het CGVS op dat deze evenmin in staat zijn de door u voorgehouden herkomst uit Jana Cabdalle te staven.”.

4.1.8. Hoewel verzoekster zich aldus wel heeft ingespannen om documentaire bewijzen voor te leggen, moet de Raad vaststellen dat het voorliggend stuk wegens haar inhoud en relatieve bewijswaarde op zich niet volstaat om de waarachtigheid en de gegrondheid van het vluchtrelaas en de voorgehouden vervolgingsfeiten vast te stellen. Evenmin volstaat het neergelegde attest als afdoende verantwoording voor de in de bestreden beslissing vastgestelde gebrekkige verklaringen. Dat het voorgelegde document een beperkte bewijswaarde heeft, betekent echter niet dat met dit document geen enkele rekening moet worden gehouden tijdens het onderzoek naar de relevante elementen van het beschermingsverzoek. Dit document maakt deel uit van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling. Ze moet dan ook worden beoordeeld en gewogen binnen het geheel van alle relevante verklaringen, stukken en landeninformatie. De Raad zal dus nagaan of verzoeksters verklaringen voldoende coherent, volledig, doorleefd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van haar vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht en blijf geven van een gegronde vrees voor vervolging.

4.1.9. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal echter bijgetreden dat de kennis van verzoekster over (i) de Somalische seizoenen; (ii) de zaai- en oogstseizoenen van de in haar regio geteelde gewassen; (iii) de natuurrampen; (iv) de veiligheidsincidenten en politieke situatie; incoherent, onjuist en gebrekkig overkomt. Aangezien verzoekster haar herkomst niet aannemelijk maakt, kan evenmin geloof worden gehecht aan de concrete problemen die zij daar stelt te hebben ondervonden.

4.1.10. Verzoekster stelt in haar betoog, ter verschoning van haar gebrekkige kennis, dat zij een kwetsbaar profiel heeft omwille van de traumatische ervaringen die ze heeft meegemaakt en dat ze een ongeschoolde vrouw is, die sinds haar zeven jaar is beginnen werken in een restaurant/café van de vrouw van haar overleden vader. Zij acht deze achtergrond essentieel om in overweging te nemen. De Raad is echter van oordeel dat zelfs van een ongeschoolde vrouw met dergelijk profiel redelijkerwijze kan worden verwacht dat ze doorleefde ervaringen kan geven en eenvoudige zaken in de tijd kan situeren. Dit geldt temeer nu uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij ongeveer 22 jaar oud was ten tijde van haar beweerde vertrek uit Somalië, zodat kan worden aangenomen dat zij aldus ook reeds een zekere maturiteit had. De Raad benadrukt verder dat ongeschooldheid niet inhoudt dat verzoeksters inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast. De Raad verwijst verder nog naar zijn uiteenzetting in de voorgaande punten aangaande verzoeksters psychologische kwetsbaarheid. Verzoekster concretiseert ook niet verder waarom de persoonlijke omstandigheden die zij aanhaalt, zouden maken dat zij niet langer in staat is om heldere en nauwgezette verklaringen af te leggen over haar regio van herkomst.

4.1.11. Verder doet verzoekster door te volharden in haar verklaringen over de seizoenen, geen afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing. De Raad treedt de commissaris-generaal aldus bij in de volgende correcte en pertinente vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier: *“Vooreerst merkt het CGVS op dat uw kennis over de Somalische seizoenen ontoereikend is voor iemand die haar hele leven heeft doorgebracht in Jana Cabdalle, een dorp gelegen in ruraal Somalië, waar u tevens uw stiefmoeder hielp in haar theehuis waar het cliënteel bestond uit landbouwers en veehouders uit omliggende dorpen (CGVS, p. 8-9). De karakteristieken van deze seizoenen zijn immers allesbepalend in het dagelijkse leven. Hoewel u de Somalische seizoenen met bijhorende karakteristieken wel nog weet op te sommen, slaagt u er niet in deze in de juiste volgorde te plaatsen. Wanneer er tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS wordt gepeild naar de volgorde van de Somalische seizoenen, stelt u de volgorde niet juist te kunnen zeggen. Gevraagd of u weet welk seizoen er begint wanneer haggaa eindigt, zegt u wel nog correct dat daarna het deyr-seizoen begint. Vervolgens zegt u verkeerdelijk dat gu het laatste seizoen is. Gepolst naar het jilaal-seizoen, stelt u dan weer dat het jilaalseizoen het laatste seizoen betreft. Gevraagd of u de volgorde kan geven van de Somalische seizoenen, zegt u van niet. U verklaart niet zomaar dingen te willen vertellen die u niet kent (CGVS, p. 10). Nogmaals gepeild welk seizoen er volgt op gu, schetst u volgende volgorde: gu, deyr, jilaal, haggaa (CGVS, p. 11). Deze volgorde van de Somalische seizoenen is echter onjuist. De volgorde van de seizoenen is namelijk als volgt: jilaal, gu, haggaa, deyr (zie administratief dossier). Het is eenvoudigweg niet aannemelijk dat u als levenslang inwoner van Jana Cabdalle, een dorp in ruraal Somalië waar u tevens in contact kwam met landbouwers en veehouders, niet in staat zou zijn de volgorde van de seizoenen correct*

weer te geven. Er mag verwacht worden dat u in staat bent om correcte verklaringen af te leggen over alle seizoenen van Somalië, quod non. Uw onjuiste verklaringen over de Somalische seizoenen doen ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw afkomst uit een dorp gelegen in ruraal Somalië.”

Door aan te geven dat zij open was over de moeite die zij had om de seizoenen op een juiste wijze in volgorde te plaatsen, doet zij een afbreuk aan de pertinent overwegingen in de bestreden beslissing. Bovendien stelde de commissaris-generaal verder op pertinente wijze vast dat: “Ook legt u onjuiste verklaringen af aangaande de zaai- en oogstseizoenen van de in uw regio geteelde gewassen. Zo stelt u dat de mensen in Jana Cabdalle onder meer in de landbouw werkzaam zijn. Gevraagd welke gewassen er voornamelijk werden geteeld door de landbouwers, somt u sesam, mais en sorghum op. Gevraagd naar de periode waarin sesam wordt geteeld, verwijst u naar het gu- en deyr-seizoen (CGVS, p. 18). Volgens de informatie ter beschikking van het CGVS kan sesam zowel in haggaa, deyr en jilaal worden geteeld. Enkel in het gu-seizoen wordt sesam normaliter niet geteeld (zie administratief dossier). Het is opmerkelijk dat u als levenslang inwoner van Jana Cabdalle, een dorp in ruraal Somalië, niet op de hoogte blijkt te zijn over de zaai- en oogstseizoenen van sesam. Zeker gezien uw vader in het verleden op de landbouwvelden werkte, uw oom aan stiefmoederszijde landbouwer was en u regelmatig in het theehuis van uw stiefmoeder te vinden was waar het cliënteel uit landbouwers en veehouders bestaat (CGVS, p. 8-9 en 12). Uw onjuiste verklaringen over de zaai- en oogstseizoenen van sesam doen dan ook verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Jana Cabdalle, een dorp gelegen in ruraal Somalië”. Verzoekster laat deze motivering, die pertinent is en door de Raad wordt overgenomen, volstrekt onbesproken.

4.1.12. Ook door louter te poneren dat zij de regelmatige droogtes die haar regio teisterden vermeldde en hoe zij hiermee omging, brengt verzoekster de omstandige motivering dienaangaande in de bestreden beslissing niet aan het wankelen. De Raad treedt de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat: “Voorts zou men van iemand die haar hele leven in Jana Cabdalle heeft gewoond mogen verwachten op de hoogte te zijn van de voorbije natuurrampen die de regio teisterden. Wanneer u wordt gevraagd of u periodes van droogte heeft meegemaakt, verwijst u enkel naar de droogtes die in 2011 en 2014 hebben plaatsgevonden. Gevraagd of u sinds 2014 nog andere droogtes heeft meegemaakt, antwoordt u vaagweg dat er in Somalië verschillende droogtes plaatshebben, maar u enkel de ergste droogtes aanhaalt die u heeft meegemaakt. Gevraagd of er naast deze droogtes nog andere droogtes zijn geweest die u zich herinnert, antwoordt u van niet. Gevraagd of de droogte van 2014 de laatste droogte is die u heeft meegemaakt, antwoordt u bevestigend (CGVS, p. 19). U weet zodus enkel aan de droogte van 2011 en de droogte van 2014 te refereren. U blijkt echter geheel onwetend over de ernstige droogte van 2016 – 2017. Uit bronnen waarover het CGVS beschikt, blijkt namelijk dat de droogte van 2016 – 2017 hard toesloeg in grote delen van Somalië, waaronder ook in uw regio Lower Juba en uw district Afmadow. De droogtemonitor van de Verenigde Naties – Faoswalim – gebruikt dan weer de termen ‘streng’ en ‘extreem’ om te verwijzen naar de periode van mei 2016 tot en met juli 2017 en van oktober 2017 tot en met februari 2018 in uw district Afmadow, wat betekent dat het grootste deel van de gewassen in de landbouw verloren gaat, er een prangend tekort is aan water en er sprake is van aanzienlijke migratie omwille van het vee. Diezelfde droogtemonitor toont aan dat dit de meest ernstige droogte was van de laatste jaren voor uw vertrek uit Somalië (zie administratief dossier). Ondanks het gegeven dat u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS meermaals de kans werd geboden om alle droogtes op te sommen die u heeft meegemaakt, bleek u niet in staat de droogte van 2016 – 2017, tevens de meest recente droogte voor uw vertrek uit Somalië, op te werpen. Deze vaststelling ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw herkomst uit het dorp Jana Cabdalle, gelegen in het district Afmadow.

Bovendien zijn uw verklaringen over de droogte van 2014 te weinig doorleefd en onvoldoende accuraat om te beweren dat u toentertijd in het dorp Jana Cabdalle verbleef. Zo verklaart u dat u in mei 2014 een droogte heeft meegemaakt. Gevraagd hoe u deze droogte heeft ervaren, antwoordt u vaagweg dat het een erge droogte was, mensen geen voedsel hadden en de mensen hun voeten gezwollen waren. Verder zegt u dat mensen omwille van honger soms niet konden opstaan. U stelt nog dat jullie veel honger hadden en jullie niets hadden om te eten. Gevraagd hoe uw familie de droogte wist door te komen, zegt u dat jullie geen landbouwvelden hadden en de mensen die wel landbouwvelden hadden hun reserves konden opeten. U verklaart dat rijkere mensen geld inzamelden voor de mensen die niets hadden. Nogmaals gevraagd hoe uw familie de droogte wist te overleven, zegt u vaagweg dat jullie aten wat jullie hadden gekregen. Gevraagd van wie jullie dingen kregen, verklaart u opnieuw vaagweg dat de Somalische mensen die het goed hebben geld hebben ingezameld voor de mensen die niets hebben (CGVS, p. 19). Uw verklaringen over uw persoonlijke ervaringen tijdens deze droogte zijn uiterst summier en weinigzeggend voor een persoon die toentertijd ongeveer 16 jaar was. Dat u amper kan uitweiden over de manier waarop uw familie deze droogte wist te overleven en hierbij enkel gebruikt lijkt te kunnen maken van algemeenheden, geeft dan ook een weinig doorleefde indruk. Daarenboven vallen uw verklaringen over de levensomstandigheden in 2014 moeilijk te rijmen met de informatie ter beschikking van het CGVS over deze droogteperiode. Daaruit blijkt namelijk dat er in 2014 nauwelijks sprake was van ernstige gevolgen wegens droog weer (zie administratief dossier). Uw verklaringen met betrekking tot de droogte van 2014 tasten de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Jana Cabdalle, een dorp gelegen in het district Afmadow, dan ook verder aan.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal zich voor zijn beoordeling heeft gebaseerd op meerdere bronnen, waaronder tevens de *“Drought monitoring tool for Somalia”* van SWALIM (Somali Water and Land Information Management). Verzoekster maakt, met haar bloot betoog dat de informatie van de commissaris-generaal niet feilloos is, geenszins *in concreto* aannemelijk dat deze informatie onvoldoende accuraat zou zijn.

4.1.13. Wat ten slotte de politieke situatie en incidenten betreft, kan wel degelijk worden verwacht dat verzoekster, die verklaarde haar hele leven in haar beweerde regio van herkomst te hebben gewoond, hieromtrent correcte en gedetailleerde informatie kan verschaffen. De Raad neemt de volgende overwegingen in de bestreden beslissing over als de zijne: *“Daarnaast stelt het CGVS vast dat uw kennis over de politieke situatie en incidenten in uw regio ontoereikend is voor iemand die er beweert haar hele leven tot aan haar vertrek te hebben doorgebracht (CGVS, p. 8). U blijkt namelijk onwetend over voorbije luchtaanvallen die in uw regio hebben plaatsgehad, alsook over verschillende machtswissels in uw dorp. U tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd of er ooit luchtaanvallen op of rondom uw dorp zijn geweest, antwoordt u van niet. Vervolgens zegt u dat het grootste gevecht in 2008 heeft plaatsgevonden (CGVS, p. 8). Gevraagd of er ooit bommen op uw dorp zijn afgevuurd, antwoordt u zich enkel te kunnen herinneren dat Al-Shabaab een bom in een boom heeft geplaatst. U gevraagd of er ooit aanvallen op uw dorp hebben plaatsgevonden door middel van een vliegtuig, antwoordt u van niet (CGVS, p. 18). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt nochtans dat er in de jaren voor uw vertrek uit Jana Cabdalle verschillende luchtaanvallen hebben plaatsgevonden nabij uw dorp. Daarbij zouden zowel leden van de terreurorganisatie Al-Shabaab, als Somalische burgers het leven hebben gelaten (zie administratief dossier). Wanneer u wordt gezegd dat er volgens informatie ter beschikking van het CGVS wel degelijk luchtaanvallen hebben plaatsgevonden nabij uw dorp, blijft u echter volhouden dat er geen luchtaanvallen zijn geweest nabij Jana Cabdalle (CGVS, p. 18). Uw onwetendheid betreffende voorbije luchtaanvallen nabij Jana Cabdalle ondergraaft de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden herkomst.*

Tenslotte is uw kennis over de voorbije machtswissels in het dorp Jana Cabdalle te beperkt voor iemand die er beweert haar hele leven te hebben doorgebracht. U stelt tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS namelijk dat Al-Shabaab sinds 2008 de macht in handen had in Jana Cabdalle. Gevraagd of Al-Shabaab sinds 2008 ooit de macht heeft verloren, zegt u dat zij de macht nooit voor een lange periode hebben verloren. U verklaart dat de regering soms voor enkele uren naar uw dorp kwam, waarop de leden van Al-Shabaab het dorp dan ook verlieten. De leden van Al-Shabaab komen pas terug naar het dorp wanneer de overheid het dorp heeft verlaten. Gevraagd of Al-Shabaab in de jaren voor uw vertrek voor een langere periode de controle over uw dorp heeft kwijtgespeeld, verwijst u naar een periode in 2008. U stelt echter niet te weten of er net voor uw vertrek zo'n periode heeft plaatsgevonden. Gevraagd of u zich herinnert of Al-Shabaab sinds 2008 voor een langere periode de macht in uw dorp is kwijtgespeeld, dient u het antwoord schuldig te blijven. U zegt enkel dingen te willen vertellen over zaken die u zich herinnert of die u heeft gezien. Gevraagd of u zich nog andere incidenten of conflicten in Jana Cabdalle herinnert tussen de overheid en Al-Shabaab, haalt u vaagweg een incident aan waarbij Kenianen veehoeders hebben gedood (CGVS, p. 15). Later tijdens hetzelfde persoonlijk onderhoud bij het CGVS stelt u dat de overheid in alle grote steden, zoals Afmadow en Kismayo, de macht in handen heeft. Verder zegt u dat de kleine dorpen in handen van Al-Shabaab zijn, behalve wanneer de regering doorheen deze dorpen passeert. Gevraagd of de regering ooit langer de macht heeft gehad over bepaalde dorpen, dus niet enkel wanneer ze passeren, verklaart u dat de regering in 2008 één maand in die dorpen aan de macht is geweest. Gevraagd of zij sindsdien geen enkel dorp meer hebben veroverd, antwoordt u van niet (CGVS, p. 16). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt hebben er sinds 2008 verscheidene machtswissels plaatsgevonden in Jana Cabdalle. Eind 2016 zou de terreurorganisatie Al-Shabaab het dorp Jana Cabdalle bijvoorbeeld hebben verlaten, waarop de troepen van Jubaland uw dorp hebben ingenomen. De troepen van Jubaland verlieten enkele maanden later Jana Cabdalle, waarop de leden van Al-Shabaab op hun beurt de controle over Jana Cabdalle weer overnamen (zie administratief dossier). Dat u over deze of andere machtsovernames niet op de hoogte blijkt te zijn, doet finaal afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst uit het dorp Jana Cabdalle”.

Opnieuw stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal zich voor zijn beoordeling heeft gebaseerd op meerdere bronnen, waaronder ook de ACLED-databank. Verzoekster maakt, met haar bloot betoog dat de informatie van de commissaris-generaal niet feilloos is, geenszins *in concreto* aannemelijk dat deze informatie onvoldoende accuraat zou zijn.

4.1.14. De Raad moet vaststellen dat verzoekster thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling van haar zaak. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas, het volharden in haar herkomstregio en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal, die steun vinden in het administratief dossier, en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

4.1.15. De Raad acht bovenstaande vaststellingen voldoende opdat, in navolging van de commissaris-generaal, kan worden vastgesteld dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit het dorp Jana Cabdalle in het district Afmadow gelegen in de regio Lower Juba en dat *“Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recente regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Jana Cabdalle heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet”*.

4.1.16. In de bestreden beslissing kan, aangaande het door verzoekster neergelegde medische attest inzake de vrouwelijke genitale verminking (hierna: VGV) nog als volgt worden gelezen: *“U legt in kader van uw verzoek om internationale bescherming een medisch attest betreffende vrouwelijke genitale verminking door dokter K. van 26 november 2021 neer. Hieruit blijkt dat u vrouwelijke genitale verminking type 3 onderging en gedefibuleerd werd. Gevraagd naar uw vrees bij terugkeer naar Somalië, uitte u de vrees tot herinfibulatie. U stelt dat iedere vrouw in Somalië een herinfibulatie ondergaat na de bevalling. Aangezien u in België bevallen bent, vreest u bij terugkeer naar Somalië een herinfibulatie te ondergaan (CGVS, p. 6-7). Gevraagd waarom u denkt dat u nogmaals vrouwelijke genitale verminking zou ondergaan, stelt u al twee keer vrouwelijke genitale verminking te hebben ondergaan (CGVS, p. 6). Hierbij dient te worden opgemerkt dat u volgens uw verklaringen een tweede keer vrouwelijke genitale verminking onderging om andere redenen dan dat u bevallen was. Bovendien maakt u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS geen gewag van vrouwelijke genitale verminking na de bevalling van uw tweeling. U stelt namelijk tweemaal vrouwelijke genitale verminking te hebben ondergaan in Somalië, waarbij de tweede keer dateert van voor uw bevalling (CGVS, p. 7 en 20). Daarnaast blijkt uit informatie ter beschikking van het CGVS dat herinfibulatie na een bevalling in Somalië niet systematisch of automatisch wordt toegepast en wordt het in het algemeen ook niet onder dwang of druk uitgevoerd, maar is het de keuze van de vrouw zelf om hier al dan niet toe over te gaan (zie administratief dossier). U beperkt zich aldus tot een louter aanhalen van een hypothetische vrees voor vervolging, wat niet volstaat om te besluiten dat deze vrees reëel is. Deze vrees moet u in concreto aannemelijk maken, wat u niet doet. Hierbij komt dat uw voorgehouden regio van herkomst niet geloofwaardig wordt bevonden, waardoor u zelf het onderzoek onmogelijk maakt naar uw vrees voor herinfibulatie.”* De Raad kan alleen vaststellen dat verzoekster deze beoordeling volstrekt onbesproken laat in haar verzoekschrift. De Raad betreurt dat verzoekster aan dergelijke praktijk werd onderworpen en stipt aan dat VGV, van welke aard dan ook, een ernstige en onomkeerbare aantasting vormt van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan. Dergelijke handelingen vallen onder de noemer *“dadens van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld”* en *“dadens van genderspecifieke of kindspecifieke aard”*, in de zin van artikel 48/3, § 2, tweede lid, a) en f) van de Vreemdelingenwet en deze handelingen zijn gericht tegen vrouwen als leden van een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet (zie arrest van de Raad, gewezen in een kamer van drie rechters, met nummer 122.669 van 17 april 2014). Evenwel biedt verzoekster thans niet voldoende inzicht in haar omstandigheden, teneinde vast te stellen dat er goede redenen zijn om aan te nemen dat zij opnieuw slachtoffer zal worden van VGV. In deze wijst de Raad erop dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud verklaarde tweemaal te zijn onderworpen aan een infibulatie, met name haar initiële infibulatie en vervolgens nogmaals een re-infibulatie volgend op het seksueel misbruik door de neef van haar stiefmoeder (zie NPO, p. 20). Verzoekster is na deze re-infibulatie bevallen van een tweeling, die bij verzoeksters vertrek uit Somalië ongeveer vier jaar waren (zie AD, “verklaring DVZ” dd. 9 september 2021, vraag 16). Verzoekster houdt niet voor dat zij na de geboorte van haar tweeling opnieuw een re-infibulatie heeft moeten ondergaan. Hoewel uit de door de commissaris-generaal gehanteerde landeninformatie weliswaar blijkt dat een re-infibulatie na de geboorte van een kind voorkomt, dient te worden vastgesteld dat dergelijks in verzoeksters geval, volgens haar eigen verklaringen, niet lijkt te zijn gebeurd. In die omstandigheden, maakt verzoekster dan ook niet aannemelijk dat zij bij een terugkeer opnieuw een re-infibulatie zou moeten ondergaan, omdat zij hier is bevallen van haar derde kind. Minstens brengt verzoekster hiertoe geen overtuigende argumenten aan in het verzoekschrift – waar niet wordt ingegaan op een vrees voor re-infibulatie – en verzoekster was ook niet aanwezig ter terechtzitting, om alsnog aannemelijk te maken waarom zij wel degelijk een dergelijke vrees dient te koesteren, niettegenstaande de hierboven gedane vaststellingen.

4.1.17. Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

4.2.2. Aangezien verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit het dorp Jana Cabdalle in het district Afmadow gelegen in de regio Lower Juba, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar. Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens haar persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng juni tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES